

enberg
ss.
d. 6
1791

352
1928 K 944
L 6, 20
DE
**CAVSIS PARTVS ANIMALIS
NATVRALIBVS**

GRATIOSI MEDICORVM ORDINIS

CONSENSV

PRAE S I D E

CHRISTIANO FRIDERICO NVRNBERGERO

MEDICINAE DOCTORE ANATOM. ET BOTANICES PROF.

PVBL. ORD. MVSEI ANATOM. ET NATVR. CVRIOSOR.

INSPECTORE

PRO GRADV DOCTORIS

DISPVTTAT

AVCTOR ET RESPONDENS

IOANNES GEORGIVS FRIDERICVS HENNING

COSVIGA-ANHALTINVS

MEDICINAE CANDIDATVS.

VITTEBERGAE, D. XIV. SEPTEMBR. MDCCCLXXXIV.

LITERIS CAR. CHRIST. DÜRRII.

1784

Pertinet ad rem, omnium proprietates nosse!

CELEVS de Medicina L. II. C. 12.

V I R O
ILLVSTRI, EXPERIENTISSIMO,
DOCTISSIMO,
DOMINO
IOANNI ADOLPHO GLADBACH

MEDICINAE DOCTORI CELEBERRIMO
SERENISSIMI PRINCIPIS ANHALTINI A CONSLIIS AVLAE
ET ARCHIATRO, PHYSICO PROVINCIALI, ET
MEDICO PRACTICO SVMMO

E T

V I R O
ILLVSTRI, EXPERIENTISSIMO,
DOCTISSIMO,
DOMINO
DANIELI DIETERICO IACOBI

MEDICINAE DOCTORI CELEBERRIMO
SERENISSIMI PRINCIPIS ANHALTINI MEDICO AVLICO;
CIVITATIS SERVESTAE SENATORI, AC
PHYSICO NEC NON MEDICO
PRACTICO FELICISSIMO

FAVTORIBVS ET PATRONIS

AD CINERES VSQVE

PIE DEVENERANDIS

HOCCE SPECIMEN ACADEMICVM

REVERENTER DEDICAT

A V C T O R.

ALBERTUS OTTONIUS EQUITUM ET MILITIAE
CAESARIS MAGISTER ET CONSILIATOR
OTTONIUS HONORABILIS
CIVITATIS COLONIENSIS

PRO O E M I V M.

§. I.

Hominem ex homine oriri, quotidiana docet experientia; sed admirationis profecto plenum est illud naturae negotium, cuius ope hic noui hominis in lucem introitus perficitur, proptereaque omni nostra attentione et perscrutatione dignum. Verissimum quidem est, corpus nostrum ita a Creatore O. M. esse conflatum, vt ad multas, variisque actiones in se suscipendas et rite perficiendas inueniantur vel maxime idoneum; verumtamen si omnes etiam perpendiculariter machinae animalis actiones, nulla est, quae tot tantisque labore molestiis, quam hoc negotium corporis animalis ad partum. Nonne miraremur, si mentem in id vertimus,

A 3

quod

quod huic officio satis graui illud hominum genus dicatum sit, quod tamen ab altero maximopere differt? Quis enim est, qui nesciat, hoc hominum genus, quod sexum appellamus sequorem, longe alia corporis structura ac fabrica gaudere; nonne videmus in iis corpus laxius, debilius, ad graues et fortiores varios labores minus aptum, quod idem tamen hoc perfungitur negotio? Quam saepe accidit, ut e matris gremio prodeant infantes, qui neutquam matris corpori et viribus respondent? Liceat itaque mihi, ut hac de re, quid sentiam, pauca quae-dam proferam, caussasque huius naturae negotii percurrere, easque pro virium tenuitate eruere et explicare audeam. Age vero, quicunque sis L. B. accipe serena fronte hanc scriptiun-culam, qua uitae nostrae academicae huc dum transactae ratio-nes quasdam reddere volui, quamque iam aequitati atque hu-manitati Tuae recensendam offero.

In tractanda autem hac re ita versabor, ut primum quae-dam faciam verba de *Vtero ipso eiusque struttura*, deinde *caussas*, quae partum ipsum efficiunt, exponam.

§. II.

Foeminis praे maribus natura quoddam tribuit viscus, quod generationis partem constituit primariam. Est hoc ni-mirum viscus illud loculamentum, ubi foetus per decem menses lunares, seu nouem solares habitare solet, sui ipsius ex-stantiam acquirit, increscere incipit, nutrimentum capit, et stadio grauiditatis finito in lucem prodit. Anatomici et Phy-siologi hocce singulare viscus nominare solent vterum mater-num, δελφὺ, quod germanos procreet foetus; ὑσέρα, quod ex omni-bus visceribus infimum sit positum; μῆτηρ, quod mater sit foetuum, qui ex ea procreantur, vel quod qui eas habent, matres faciat, etc. Anato-mia eum quaerere iubet in infimo ventre, et quidem in ea ventris cauitate, quae auditur peluis ossea. Haeret inter ve-sicam

sicam vrinariam, et intestinum rectum sic, vt cum iis non coniunctus inueniatur, ipsisque tantum sit contiguus. Exterius tegitur singulari sua membrana, quae peritonaei continuatio est;^{a)} repraesentat ratione suae externae figurae corpus pyriforme, lagenae instar complanatum,^{b)} vt satis euidenter latiorem et angustiorem conspicere possimus partem, vnde etiam illae eius diuisiones, quibus in eo fundus, corpus, et collum, seu ceruix distinguuntur, exortae videntur. Praeterea aliae adhuc partes, vtero annexae nobis obueniunt, cuiusmodi sunt *Tubae Fallopii*, *Ouaria*, *Ligamenta lata*, atque *teretia*. Tubae nempe ii canales sunt, qui angustissimo lumine in vteri cavitate in vtroque latere ad eius fundum sese aperiunt, tunc tortuosa et vario modo flexuosa via vsque ad ouaria abeunt, et margine circum circa in fimbrias laciniasque dissecto ampliores, multum capaciores, et aperti finiuntur.^{c)} Ouaria, siue illa corpora oblonga, minora et famosa alia corpora lutea futuri hominis stamen in se continentia in vtroque latere intra duplicaturam ligamentorum latiorum inuoluta clare conspiciuntur. Quod vero ligamenta attinet, lata nihil aliud sunt, quam productiones membranaceae, quae ex peritonaeo continuato, quod et vterum ipsum ambit, eoque quasi duplicato oriri videntur, ab vteri fundo descendunt paulatim, et denique euanescunt. Teretia seu rotunda statim sub tubarum Fallopii in vterum insertione sese manifestant, magis in lineam rectam descendant, et per annulum abdominalem exeunt, queaque antea in fine fibrosa reddit a oculis sensim sensimque effugiunt nostris. Sunt quam plurimi, qui haecce filamenta pro ligamentis venditare nolint, sed potius

^{a)} Vid. HALLERI *Prim. lin. Physiolog.* pag. 463. Götting. 1780.

^{b)} In describenda vteri externa figura, omnes fere auctores conueniunt, in quibus HALLE RVM, RODERERVM, STEINIVM, PLENCKIVM ET STEIDE LE excitasse sufficiat.

^{c)} Vid. REGN. DE GRAAF *de part. genital. mulier.* Lugd. Batav. 1696.

tius sibi aliisque persuadeant, constare illa ex vasis minimis, tam sanguiferis, quam alius generis.^{a)} Tandem finitur vterus collo suo in aliun canalem, quem dicunt vteri vaginam, sic, vt ea collum circum circa ambiat, ita tamen, vt collum inde plane liberum digito tangatur.^{c)} Dum enim immittimus per vaginam digitum, tam clare, prout inter omnes constat, sentimus in vteri fine adesse aliquam rimam, quae duobus labiis formatur. Haec rima transuersalis, quae in vtero praecipue virgineo animaduertitur, in vterum ipsum tendit, et verum introitum in eo patentem constituit. Labia magis duriuscula, quorum anterius posteriori longius est, compacta, fereque cartilaginea in virginibus obseruantur.^{d)} Si vteri externam magnitudinem exponere voluimus, nihil certi de eo determinare possumus, cum inter foeminas tot, tantaeque prostent diuersitates, vt quaelibet diuersam corporis rationem in omnibus fere partibus ostendat.^{e)} Verum enim vero, vt saltim habeamus, quod aliqua ex parte pro definito atque constituto possimus assumere, in eo conuenisse videntur auctores, vt in genere dicant, vterum in longitudine sua tres fere pollices Parisisnos, in latitudine autem circiter duos horum pollicum aequaliter.^{f)} Quis autem est, qui non videat, hanc mensuram valde

a) HALLERVS l. c. pag. 465.

e) Vid. STEIDELE Lehrbuch von der Hebammenkunst. p. 15.

f) An semper sit haec rima transuersalis pro integro virginitatis signo afflenda, dubito, cum in memoriam reuocem, me in theatro anatomico Leidenensi vterum virginium in puella circiter 3 annorum vidisse, qui habuit orificium vere rotundum, qui iam inter praeparata anatomica raria III. LODERI asseratur.

g) Vid. STEINS Anleitung zur Geburtshilfe. Th. I. pag. 38.

h) Vid. MAGNIF. BOEHMERI Dissertat. de confusu Vteri c. Mamm. Lips. MDCCCL.

i) Vid. HALLER in Praelection. academ. Tom. V. P. II. pag. 20. OTTO in Dissert. de Procedent. Vterin. p. 6. Vitteberg. 1764. et HAMILTON Abhandl. über die Hebammenkunst. p. 22.

valde esse debere inconstanter et ambiguam, et parum rite confirmatam. Ab externa facie iam abeamus, et magis nunc ad interiorem accedamus superficiem; si cultro anatomico uteri cauum aperimus, spatium aliquod videmus, in quod orificium ipsum, et duo illa lumina Tubarum Fallopii inferuntur, quod neque rotundum, neque longum, neque ouale, neque satis amplum conspicitur. Est magis compressum, et satis angustum, figuram fere triangularem referens, cuius magnitudo et latitudo ita coarctata est, ut vix amygdali volumen exsuperet.^{b)} Longitudo circiter quatuor, latitudo autem trium linearum Parisinarum est. Haece cauitas est propria sua membrana obducta, quae ex sententia MORGAGNI valde porosa paululum rugosa et flocculenta animaduertitur.^{c)} Ab externa tunica, quae vterum circum circa ambit, oriri illa videtur, quae autem ad uteri orificium paululum redditur durior, et valliculosas quasi constituit rugas.^{m)} Nullum fere est in C. H. viscus, quod tantum vasorum tam sanguiferorum utriusque generis quam lymphaticorum copia gaudeat, quam vterus maternus. Ex arteriis enim iliacis, hypogastricis et haemorrhoidalibus suas accipit arterias, quae diuersimode distributae, gyroso et tortuoso modo, serpentinis ductibus eum permeant, qualis vasorum distributio, quam optime vterus grauidus ipse ostendit, nec non inieccio anatomica illustrat, oculis nostris satis mirabile praebet spectaculum. Simili ratione venae in vtero dispartiae cum perreptant, ac licet valuulis sint destitutae, tamen alia-

^{b)} Vid. ROEDERERI Element. art. obstetr. p. 17. STEIDELE Lehrbuch von der Hebammenkunst pag. 17. PLENK Element. art. obstr. pag. 19. ET KÜHN in differt, de causis vterum impraeagn. diflendentibus, Vitteberg. 1768.

^{c)} In Aduersar. Anatom. IV.

^{m)} HALLER Primae lineae Physiolog. p. 464.

aliarum venarum respectu crassiori gaudent tunica.ⁿ⁾ Quae omnia vtriusque generis vasa sensim sensimque mutantur, immixunturque adeo, vt nostris prorsus se subducant oculis.^{o)} Neque denique minore neruorum copia vterum scatere, probant partim autopha anatomica, partim nonnulli vteri morbi, qui vulgo sunt sub nomine hystericae passionis cogniti. Hos vero constat neruorum ramos vel ex iliacis, vel ischiadicis, vel sacralibus, vel e plexu pudendali, mesenterico, et qui sunt reliqui, deriuari.

§. III.

Quemadmodum recte iam monuit Celsus, eloquentissimus sui temporis medicus, cuius verbis et nobis vti liceat, *nil esse in medicina perpetuum,*^{p)} ita quoque res sese habere videatur in hoc anatomiae obiecto. Iamdiu enim abhinc orta, nec nostris adhuc temporibus inter Anatomicos composita est lis: an sit vterus structurae musculosae, nec ne? an vterus, veris fibris gaudeat muscularibus, an vero ei aliud quicquam insit, quod tempore partus alternam illam efficiat contractiōnem? Nonnulli sunt, qui musculari fabricae faueant, et super ea suas in singularibus scriptis memoriae prodiderunt sententias; alii autem fibrarum harum existentiam plane negant, et ubi potius aliisque persuadere student, vterum esse corpus solum

ⁿ⁾ Vid. HALLER *l. c. p. 466.* Valuulis non prorsus destituta esse vasa venosa, quae ovaria et vterum perreptant, p̄ae arteriis multum latiora et ampliora, easdem potius tantae capacitatis et amplitudinis non esse, vt clauderent totam canalem, vel vt iniectionem anatomicam non admitterent CELWISBERG *affirmit in Observat. de Vtero grauido, Tubis, Ovariis, etc. Goetting. 1782 editis.* Quemadmodum etiam quanta circa has partes differentia beneficio anatomiae comparativae cognoscatur, plura in hoc scripto notata digna intersperfit.

^{o)} MORGAGNIUS in *Adversar. anat. IV.*

^{p)} *Eius Libr. de Medica.*

solum spongiosum, cui plurima quidem vasā vtriusque generis, neque minus sat magni et copiosi nerui sūt intertexti, quae omnia vero neutiquam essent pro veris fibrīs muscularibus assumenda. Nobis autem videtur omne discriminē in eo constare, quod vtraque Anatomicorum cohors de eo, quod musculosum dicunt, vel conuenire nolint, vel nimis strenue in diudicandis fibrīs muscularibus esse videantur.^{q)} Vna Anatomicorum pars omnem nauauit operam, vt vteri structuram vasī suis adscriberet,^{r)} alii iterum fibrarum existentiam, variis tam institutis quam saepe repetitis experimentis probare annisi fuerunt, suaque omnino tentata encheiresi aliquas strias, quae diuersimode percurrunt vterum,^{s)} vere cernere opinati sunt. Alii porro contendunt, forsitan neruis adscribendam esse structuram, idemque probare voluerunt ex neruorum in vtero effectibus. Liceat nobis iam his nostram adiicere sententiam, cum nobis videatur, multum conferre, si de eius structura sumus certiores.

§. IV.

Primo itaque eorum mihi est sub examen vocanda sententia, qui existimant, vterum esse corpus spongiosum.^{t)} HALLERVS nempe et iam ante eum BOERHAAVIVS^{u)} huius sententiae fuerunt fautores, et praeter vasa sanguifera nihil aliud, quam spongiosam fabricam vtero tribuerunt. At enim vero idem ille HALLERVS fibrarum carnearum tamen iniecit mentionem, quae sparsim in vteri massa sint animaduertendae; por-

^{q)} Plurimi et inter eos Cel. WALTER ad illud configuiunt, cum dicant, nos non esse certiores de eo, quod sit musculosum.

^{r)} Vid. WALTERI Beschreibung der weibl. Geburtstheile. Berlin, 1776.

^{s)} Vid. Ill. LODERI Difser. de structura Vteri musculoſa. Iena, 1782.

^{t)} Vid. PLENCK in Element. art. obſteſtr. p. 19.

^{u)} Vid. HALLER in Praelection, academ. T. V. P. II. p. 20.

ro quoque fassus est, vterum esse corpus pyro paruo non maius, albicans, firmum, crassum, cuius vasa vel a quolibet essent percipienda. Haec solidior vteri fabrica, vt opinor, non spongiosae, vt vulgo dicitur, structurae est tribuenda; sed potius illis fibris, cuius existentiam et HALLERVS confirmat.^{x)} Omne enim id, quod spongiosum est, tactu molle est, et cuius cedit facile pressioni, cuiusmodi rei exemplum in pulmonum fabrica cernimus, ad quam vel ideo prouocare liceat, siquidem de illa constat, massam eius pulposam et spongiosam longe discrepare ab vteri structura. Iam vero ex quibus fontibus illud, quod in vtero firmum et compactum, durum et crassum dicitur, deducendum esset? Sic itaque colligimus, nequaquam vterum esse spongiosum, quamvis negare nequeamus, magnam talis massae copiam adesse, quae partim ad aliarum partium coniunctionem, partim ad faciliorem earum expansionem multum potest conferre.

§. V.

Post haec iis quoque, qui vteri structuram contendunt in maxima vasorum et neruorum copia consistere, quae coniuncti in vteri massa distributa haereant,^{y)} opponere liceat nonnulla. Verissimum est, ingentem vasorum cohortem in vtero nos percipere, quae serpentinis tractibus tortuoso et gyroso modo eum permeant, quae caeterum tanda gaudent exiguitate, vt in vtero virgineo, docente HALLERO^{z)} oculis nudis vix ac ne vix quidem usurpari possint: atque haec quidem vasa in vtero nunc grauido facto non solum extenduntur magis in rectam lineam; sed ad rupturam usque ab irruentibus humo-

x) Vid. *Praelection. eius academ. T. V. P. II. p. 30.*

y) Vid. WALTER I. c.

z) Vid. *Eius Praelection. academ. T. V. P. II. p. 20.*

humoribus ampliantur. In hoc singulari naturae phaenomeno ita quidem explicando, omnes qui scripserunt auctores, de vtero grauido conueniunt; ad id vero neminem omnium, quantum reminiscimur, respexisse scimus, quod facta tam insigni et horrenda in vasis vterinis mutatione etiam eorum vires agentes ita in consensum tractae, inde simul magnopere afficiantur, et quamquam scimus, ea fuisse conflata ex tunicis crassioribus et sat robustioribus, tamen concedere non possumus, vasa sola a foetu et reliquis partibus ita extensa, et ab ingente humorum copia expansa, pristinam, quam antea habuerunt, vim, ut iterum omnem recuperent, valere. Illa robustior vasorum fabrica ab optimo Creatore forsitan ideo est facta, ut horum magna extensio et expansio, et vasis ipsis, et visceri huic neutquam sit damno; sed ut tanto facilius et sine matris laesione haec extensio perfici possit. Iam vero ex ipsis rationibus physicis tam clare patet, ut nequidem vñquam negare audeamus, quodlibet vas, quod antea minori gaudebat lumine et diametro, posse quidem extendi, et expandi sine ipsius laesione; verum tamen si eiusmodi vasa aliqua massa repellentur, eaque per longum temporis spatium ibi residet, imo quotidie accumulatur, inde non solum extendi, sed etiam dum expanduntur, eorum virtutes aliquantisper imminui, cum fibrae per illud longum temporis spatium multum extensae et expansae sepe ita fortiter contrahere non possint, quoniam materia contenta fortiter reagit, et contractiones fibrarum harum impedit. Huc accedit, quod sere communiter confirmatur, utrius vasa lente ac tarde suos humores promouere et ulterius mittere.^{a)} Talis vero lensus ac tardus humorum progressus nonne partim vasis his ipsis debilitatis, quae eo tempore laborant plethora,^{b)} partim pressioni a foetu vtero applicatae est

B 3

tribuen-

^{a)} Vid. HALLERI *Prim. lin. Physiolog.* p. 471.

tribuendus? Quis iam est, qui capere non possit, hanc vasorum mutationem in grauiditatis termino, praeprimis in vtero quam maxime habere locum, et omnia vterum permeantia vas per hocce temporis spatium in ingens illud volumen extensa atque expansa de sua se se contrahendi virtute multum omittere debere, quae quidem res nobis saltim videtur extra omnem dubitationis aleam posita. Quodsi porro ad vteri contractionem partu feliciter finito simus attenti, videmus, totum hocce viscus per breuissimum temporis spatium ad pristinum redire statum, quod neutquam valere posset, si contractio haec solum penderet a vasorum praesentia. In partu ipso, quo vterus foetum expellere nititur, percipiunt, vterum non a fundo ad ceruicem solum sed ab uno ad alterum quoque latus vehementer se se contrahere, nec tamen ignoramus, omnia vasa hoc tempore in linea recta, neutquam vero in circumferentia et orbiculariter vterum percurrere. Et illam vteri vehementem contrahendi vim ipsi artis obstetriciae magistri percipiunt, quod solet accidere saepissime, quando, si opus est, ut foetus ob situm peruersum sit mouendus, manum in vterum mittunt, tantam, inquam, persentient contractionem, intentatam saepe motionem nullo modo ob praedictam vehementem circa manum vteri constricti perficere possint.^{d)}

§. VI.

An autem nerorum, quorum plurimi adsunt, praesentia aliquid ad eius actionem rite determinandam conserat, nec dum aliquid certi constat. Ex sacralibus, iliacis, ischiadicis, et plexu pudendali multos vtero tribuit natura ramos, qui quidem

b) Vid. Experientiss. KECKII elegantissimum librum, cui est titulus: *Die Baufsmutter am Krankenbette*. p. 234. Berlin, 1784.

c) Vid. III. LODERI dissert. de fruct. Vteri mucul. Ien. 1782.

d) Vid. HALLERV. l. c. p. 510.

quidem totam vteri substantiam percurrunt et perreptant, et quorum praecipue plurimi minores surculi circa vteri orificium obueniunt; neutquam autem propterea hoc viscus ad mere neroas C. H. partes pertinere putamus, quoniam, neroas folos partus negotium absoluere non valere, inter omnes constat. Negare quidem ideo non audemus, ob sympathiam neroas in vtero praesentes multum posse efficere, hanc vero vteri vim, quam in partu ille edifit, iis neque solum adscribere, neque propterea certi quid ratione vteri structurae ex iis enucleare aut demonstrare vnuquam possumus,^{e)} aut debemus.

§. VII.

Quid vero de musculosâ vteri structura proferri possit, et enarrari, paulo fusius et dilucidius in doctissimorum quorundam virorum scriptis est pertractatum. HALLERV^{f)} et iam ante eum plures alii non negant, adesse in vtero fibras, quas dicunt carneas, iisque tribuunt illam virtutem, quam HALLERV^{g)} irritabilitatem vocat, ad musculares tamen easdem ideo ille Venerabilis Anatomiae praecceptor referre non fuit ausus. RYVSCHIVS^{g)} strenuus suo tempore harum fibrarum defensor, non solum earum veram confirmare studuit existentiam, quin imo proprium adeo in vteri fundo praesentem musculum fibi imaginatus est, cui vel adeo adscribit vim vteri expultricem; nos autem scimus, non esse in hac vteri parte musculum; sed secundum HALLERI mentem has strias lacunas esse membranaceas,

e) Multum quidem operae impenderunt et strenue hucusque allaborarunt Viri summi ac Celeberrimi, MONRO, PUTA, WALTERVS, MEIERVS, WRISBERG, BLVMBACH, LODERYS et alii, vt de nerorum natura ac indeole aliquid certi statuerent, et demonstrarent; sed adhuc, si latendum quod res est, in caligine arque tenebris versamur.

f) In praelectione academica. T. V. P. II. pag. 30.

g) Vid. Eius. Aduersar. Anatom. 10. Dec. II.

naceas, praetereaque nihil.^{h)} Maxime strenui autem fortissimique nostris temporibus, fibrarum muscularium fautores ac defensores sunt SCHAARSCHMIDT,ⁱ⁾ HENCKEL,^{j)} ROEDERER,^{k)} HVNTER,^{l)} BALDINGER,^{m)} STEIDELE,ⁿ⁾ STEIN^{p)} et LODER,^{q)} qui omnes praestantissimi viri non solum earam existentiae fauent, sed etiam eandem publice confirmant, et in scriptis suis docent. Ill. LODERVS eas eleganter depinxit, et vtero aqua nitroso macerato, ipsas clare se vidisse narrat. Quid? quod Ill. STEINVS ipse exercitatissimus rei obstetriciae magister, utrum muscularum cauum denominare iubeat,^{r)} atque vel propterea praeципue partus negotium ei tribuat. Iam vero quis est, qui poterit ire inficias, in vtero omnino apparere strias seu fibras carneas, quae optime se manifestant in vtero praesertim grauido? veruntamen illi, qui negant hanc existentiam, dicunt, disquirendum esse, an verae sint fibrae, an duntaxat esse tales videantur. Fibra enim muscularis in tantam prout illi putant magnitudinem extendi nequit, nisi sit vel inflammatio, vel ruptura totius vteri timenda; et porro in vtero virgineo non sunt eadem conspicuae, in grauiditate vero tantum, in qua tamen constaret, vterum tunc magis intumescere et crassescere. Quis vero est, qui non videat, haec tanti non esse argumenta momenti, ut dictarum fibrarum veritatem et praesentiam infringant? Quantum ergo

h) Vid. Eius Praelection. Academ. Tom. V. P. II. pag. 34.

i) Vid. Eius Anleitung zur Geb. Hüfse Berl. 1762.

k) Eius Abhandl. von der Geb. Hüfse Berl. 1761.

l) Eius Element. art. obstetr. Götting. 1766.

m) Eius Anatom. Vteri grauid. Tab. XIV.

n) Eius Dissert. de Dolorib. post partum. Jenae 1770.

o) Eius Lehrbuch zur Hebammenk. Wien 1779.

p) Eius Anleitung zur Geb. Hüfse Cassel. 1777.

q) Eius Dissert. de Strutt. Vter. musc. Jenae 1782.

r) Vid. l. c. Th. I. p. 35.

ergo ad primum, sciendum est, vterum non vna vice, sed sensim paulatimque extendi, qualis successiva extensio fibris muscularibus nusquam est nocua, et nulli vnuquam inflammatiōne praebet ansam, quippe quae tantum vel in vasis obstructis, vel in tela cellulosa effuso stagnanteque sanguine confertis offenditur.^{s)} Iam vero scimus posse fibras musculares omnes, adeoque vteri etiam tanquam tubulos considerari, id quod vel anatomicae injectiones aperte probant;^{t)} quid ergo mirum, si illi tubuli musculares in grauiditate sanguine completi in conspectum veniant? Igitur autem merito nunc queritur, quibus partibus sit adscribenda haec contractio, num validis, an neruis, an denique fibris? Quantum nempe ad vas illa certe hanc validam actionem praestare vix poterunt, quoniam per diuturniorem extensionem, quam in longitudinem et latitudinem perpessa sunt, debiliora facta fuerunt, atque quoniam non in circulum excurrentia, sed in recta linea vtero implexa reperiuntur. Nerui vero ob suam, qua gaudent, sensibilitatem, a factis aut in vtero ipso stimulis, aut aliunde ipsis communicatis ingrate quidem afficiuntur, vt adeo dolere incipient, fortes autem illas contractiones, quae omne partus negotium proprie absoluunt, nec ipsis adscribendae, neque sunt cum illis ingratis sensationibus, quas hae tanquam effectus potius proferunt, confundendae. Nihil ideoque restat, quam vt muscularibus fibris in vtero vere praesentibus hanc omnem in partu illustrem spartam tribuamus, adeoque veram omnino hanc esse eius structuram, statuamus. Adde his, fabricam fibroso carneam in vtero grauido pree virgineo tanto magis

^{s)} Vid. ERNST PLATTNERS *Zusätze zu seines Vaters Einleit. in die Chirurgie. Erster Zusatz.* Leipz. 1776.

^{t)} Saepissime vidi, Illust. LODERVM per injectiones anatomicas fibras muscularares massla ceracea repleuisse, qua repletione fibrae ita extenduntur, vt masslam repraesentent spongiosam.

magis esse debere conspicuam, quod illae ipsae fibrae canaliculosae sint, quae multum antea inter se constipatae, nunc ab irruente sanguine extricantur magis, explicanturque, qua quidem re auctus ita volumine vterus quoad latera sua atque parientes non tam decrescit, prout vulgo fieri solet, quam potius diametro sua multum amplificatur, et increscit. Atque hoc praeprimis tunc, prout iam dictum fuit, manifesto illustratur, dum ad vterum post partum finitum sumus attenti, vbi vel ipsis digitis talem fibrarum vim percipere valemus.

§. VIII.

Nunc ad rem ipsam accedimus, et illud, quod nobis proposuimus, prosequimur. Nimirum ad caussas eas venientium est, quae partum efficere putantur, et perscrutandum, quatenus certi quidam naturae nisus, quibus foetuse matris gremio eliditur, veras fstant ad perficiendum hoc negotium graue caussas. Disquidere nos prae caeteris oportet, an sint hae partus caussae in matre solum, an in foetu, an in vtrisque simul sitae? Non ignoramus scilicet esse, qui existiment, quod actio solum pendeat a matre, quod infans autem eius iussui solum obediatur^{*)} sic, vt ab vteri contractionibus folis ille excludatur. Praeterea alii quoque sunt, qui nullo modo negent, matris quidem vires plurimum valere, sed et infantem aliquid ad sui exitum ex ergastulo matris conferre, proptereaque ad perficiendum hoc negotium plurimum tantum deberi parturientibus.^{**) Quodsi} igitur de caussis illis quaestio est, quae ex parte matris pendent, in censum mihi praeprimis iam venire viden-

^{*)} VIL FLENCK in Element. art. obſteir. pag. 32.

^{**) HALLER} in prim. lin. Physiolog. p. 507.

videntur vel summae vteri extensiones,^{y)} vel fibrarum vteri nimis expansarum proritatae irritationes,^{z)} vel vasorum sanguiferorum nifus seſe contrahendi,^{a)} vel denique obscurus quidam instinctus fluxus menstruorum.^{b)} Quod ultimum quidem nonnulli inde confirmare student, cum dicant, circa mensem octauum vel nonum plurimos procreari abortus. His autem nos neutquam possumus applaudere atque concedere, quod in his grauiditatis mensibus orientur plurimi abortus,^{c)} cum constet, in his gestationis stadiis partus quidem accidere interdum quos vulgo praematuros vocamus, illos foetus autem, qui abortus dicuntur, mortuos excludi, nec satis perfectos eos esse homunciones, vel saltim non tales, qui vitam extra vterum agere potuissent, quodque frequentissimum est, cum haemorrhagia valde periculosa coniuncta eos in mun- dum prodire. E contrario vero in iis, quos praematuros appellamus foetibus, non solum videmus vitam, sed reliqua signa omnia maturi foetus secum ferunt, nisi forte unum alterumque discrimen, quod tamen etiam intercedit, excipias. Putamus ergo, abortus omnes primis potius quam ultimis gestationis mensibus fieri, idque esse cauſis sequentibus adscri- bendum, quod tunc nimirum temporis nifus ad elidenda men- strua sit adhuc fortior, nec sint vasa nimium quantum distenta, propterea que vim seſe contrahendi maiorem adhuc habeant residuam, ipse vero, qui tunc fieri solet humorum affluxus viuidiorem habeat in vasa vterina potentiam, eaque possit magis stimulare, siquidem tanto impetuosiſius eo feruntur humo- res facile, quo minus a canalibus parum tutgidis illi repellun- tur.

C 2

y) HALLER *l. c.* pag. 509.

z) Ibid.

a) Ibid.

b) Vid. STENZEL *Med. theoret. practit.* pag. 366.

c) Vid. STENZEL *l. c.* pag. 366.

trit. Quibus prae caeteris addas, ipsum embryonem ab initio parum aut valde laxe cum vtero cohaerere, adeoque cuilibet vi, eum elidenti, nec multum relistere nec reagere posse, quod aequa bene de placenta affirmandum est, quae vel ideo tanto facilius soluitur.

§. IX.

Adducunt praeterea aliam caussam, qua explicare student, foetum debere excludi. In vltimis nimirum dicunt mensibus matrem parciorum nutrimenti copiam per funem umbilicalem foetui tradere. Atque si dicendum quod res est, haec omnino causa cuiusdam videtur momenti, cum nimirum constet, abire magnam humorum partem ad vbera, ea replere, et futurum neonati infantis iamtum elaborare nutrimentum.⁴⁾ Concedere etiam debemus, ipsos illos humores, qui foetum in vtero circumdant vere imminui, et parciores reddi, quod phaenomenon autem forsan incremento foetus potius tribendum sit. At enim vero haec sententia, qua e nutrimenti decremento spontanea foetus molimina ad sui exitum quaerendum, partunque efficiendum probare studuerunt, petitio principii est, cum e contrario verissimum sit, ad vltimum usque grauiditatis terminum ipsum vere nutritiri, sine eo, ut largissima talis nutritio vlli vnquam fuerit molesta.

§. X.

Alii porro autores muscularorum abdominalium eorumque pressionis mentionem iniiciunt, putantes, eos quoque partui multum velificare.⁵⁾ Quamuis uero negare non possimus, satis validam esse omnino horum muscularorum potentiam,

⁴⁾ Cel. BOEHMERI *Dissert. de Consens. Vter. c. Mamm. Lipf. 1750.*
⁵⁾ Vid. PLENCKS *Element. art. obstetr. pag. 32.*

tiam subiecta viscera actione sua afficiendi et commouendi, id quod iam digestionis, nec non egestionis aluinae historia aperte testatur, posse tamen illos eodem gradu in partu vim suam exercere, eumque vere expedire, quam maxime dubitamus. Quemadmodum enim eorundem facta erat durante grauiditate expansio non vna vice atque subito, sed placide atque sensim, ita etiam harum fibrarum a distensione remissiones in partu successuas sunt, et resultus graduales. Tantum autem abest, vt eosdem in partu prorsus feriari, esseque otiosos contendere velimus, vt potius affirmemus, et resistendo fortiter, et vterum, quocum tunc sunt contigui, per consensum tam sui quam neruorum afficiendo ad partum suam conferre symbolam, posseque eosdem sic illum aliquantulum expedire.

§. XI.

Neque minus caussae, quae partum efficiant, in diaphragmate quaesitae sunt, creditumque a quibusdam,^{f)} molesto eius tunc temporis versus inferiora descensu, nataque sic in infimo ventre pressione fieri, vt contentus embryo elidatur. Neque omnino negandum est, contra veterum temporibus gestationis ultimis valde elatum tanto validiorem illud renisum exercere, vnde frequentiores illae dyspnœae et orthopnœae, quae tunc obseruantur, deduci posse videntur. Et quamvis etiam concedendum sit, fundo veteri in ipso actu partus deorsum agente, sarcinaque sic, quae opposita erat antea, remota, liberius descendere posse diaphragma, multum tamen dubitamus, quin idem partum proprie excitare, vereque perficere, dici possit. Qui enim quoeso praedicta huius partis descensio, vel sic in infimo ventre nata pressio tanta polleret efficacia, vt exturbare

C 3

foe-

^{f)} PLENK l. c. p. 32.

foetum valeret, cum illa quidem immediate subiecta viscera afficeret, vterum vero, tunc profundius situm attingere nequeat. Largiamur itaque, diaphragma aliquam quidem ad expediendum partum symbolam conferre, atque eodem modo, prout aliae remotae partes ab vtero in consensum trahi, neutiquam vero principem in hoc actu agere personam.

§. XII.

Veniendum nunc est ad sententiam eorum, qui partus caussas foetui adscribant, atque expendenda sunt eorum rationes, quibus hocce assertum confirmare studuerunt. Primum nempe argumentum, ad quod illi prouocant, a liquoribus desumtum erat, quibus innatare foetum, quosque ultimis gestationis temporibus sensim imminuit copia, dicitur. Ita nimirum illi, qui huic sententiae patrocinantur, solent rationcinari: ob factam nutrimenti necessarii inopiam cogi foetum, s) ut aliud, quo alatur, aliunde conquirat, adeoque sic famis impatiens ut vincula et carcerem diffingat, sponte impelli eum. Quaenam vero possint ad ea responderi, de eo iam supra fuit actum. Sed age nunc ipsum nutritionis modum disquiramus, cum in eo totius argumenti cardo versetur. Talis nempe decrescens nutritio, quam illi vrgent, ea esse deberet, quae a foetu in vtero adhuc secluso, ore perficeretur. Quaeritur itaque, an eiusmodi nutritio per os in embryone vñquam possit habere locum? Constat autem inter omnes, plura esse contraria, satisque grauia argumenta, quae impedian, quo minus possit assentiri tali opinioni, quorum summam iam modo repetere sufficiat: 1) nulla neque deglutitio, neque quidem sorbitio celebrari potest sine respiratione, quae vero in embryo

g) STENZEL in Medic. theoret. pract. p. 366.

bryone nulla est; 2) qua ratione per os intrare possent humores, cum semper occlusum inueniatur? 3) Nullae fiunt neque per vrinam, neque per aluum ab embryonibus excretiones, quae necessario sequi deberent, si per os fieret humorum de-glutitio; 4) quod si verum esset, talem fieri nutritionem per os, praesentia funis umbilicalis prorsus inutilis esset, cum sciamus, foetum acceptum a matre nutrimentum, in suum conuertere usum, ergo necessarium esset, ut in uteri cava-tum depluerent humores, qui possint ab embryone ore absu-mi; 5) Nullam in digestione organis magnam extensionem animaduertimus, quae tamen fieri deberet, si excretio aluina vere perficeretur; 6) Nec potest assequi ratio, cur pusillus em-bryo atque ruditer tantum efformatus primis tantum tempo-ribus, quod tamen omnes concedunt, per solum funem um-bilicalem nutriatur, et cur tunc, postquam ille ad maius sui incrementum peruenit, alia indigeat per os celebranda nutri-tione, cum tamen prior aequa bene locum habere possit, vlti-mis grauiditatis mensibus, quam primis eius temporibus.

§. XIII.

Vrgent porro alii scybalorum in intestinis foetuum pra-esentiam, eademque irritando vel ipsos embryones stimulare asserunt, ut aliquam moliantur egestionem, quae ipsa eorum molimina pro caufsa partum procreante illi venditant.^{b)} Ve-ra autem scybala in horum tenellorum tractu intestinalium pro-prie non inueniuntur; sed massa quaedam picea est, nigricans et viridescens, praetereaque nihil, quae ortum trahere videtur ab affluente bile in duodenum, et cum alia quadam pituitosa et mucosa materia confluxa, quam semper, ut lubrica reddan-tur, in interna intestinalium superficie transudare scimus.

Hanc

^{b)} STENZEL l. c. p. 366.

Hanc vero, de qua sermo iam est massam, quamque vulgo meconium appellant, non ad exitum foetum inuitare, ex eo colligimus, quoniam nec illud ut plurimum statim post partum excernatur, sed vel medicamentis purgantibus, vel clysmatibus saepe euocandum sit. Nihilo tamen secius inficias ire nos omnino non possumus, hanc massam infanti valde molestam plurima saepe prouocare incommoda, quae post partum demum a neonatis percipiuntur, nunquam vero talia in utero excitare solere. Et huius quidem rei ratio nulla mihi videtur esse alia, quam quod vel propter respirationis defectum, vel propter humores, quibus innatant embryones, in quodam quasi stuporis statu contineantur, ut vel ideo talium ingratarum sensationum, si quae essent, veram perceptionem nullo modo habere possint.

§. XIV.

Sunt denique, qui auram tanquam commune vitae palatum deuorandi desiderium, quodque embryones ultimis grauiditatis temporibus anxie appetere, molirique respirationem dicant, ad prolixiendum partum multum facere contendant.¹⁾ Atque hoc quidem desiderium, prout illi perhibent, ab humorum accumulatione nimia, versusque pectus facta eorum multa congestione, indeque proritata pectoris propter muscularum irritationem dilatatione ortum trahere videtur. An autem factae illae ad pulmones congestiones in foetu quoque respirandi desiderium excident, sicutque partus caussae fiant, de eo quam maxime dubitamus. Circa hoc enim desiderium infantes nondum nati ab iis, qui iam sunt in lucem editi, probe distinguendi sunt, cum ob liberum expeditumque sanguinis per placentam vterinam, cui tunc adhuc adhaerent

¹⁾ STENZEL c. l. pag. 366.

haerent illi, itum redditumque caussae, quae possent has creare congestiones, prorsus absint. Namque in homine, qui postquam in lucem iam editus auram atmosphaericam semel respirauit, tale fluidum aereum denuo insugendi desiderium perpetuo quidem adest, quae vero res, partim semel explicatis pulmonibus est adscribenda, partim consuetudini, quae mox abiit in alteram naturam; id quod vero in nondum nato embryone locum non habet.

§. XV.

Maioribus obscuritatibus obscurata, et sat grauibus circumsepta difficultatibus res nobis esse videtur, dum de caussis ipsis, partus actum vere proprieque efficientibus et absoluientibus verba nunc nobis sunt facienda, cum haec ipsa actio tam vario modo, tamque varia ratione perficiatur. Existimamus equidem, non simplicem sed maxime compositam esse hanc actionem, pluresque emnino debere simul ac vna vice concurrere caussas, vt nouus homo in lucem prodeat. Eo nempe, quo omnia rite ac felici cum successu progressuque peragantur, referas, tam uterum ipsum, quam excludendum foetum, quam partes corporis animales alias, in consensum mutuamque communionem adscitas. Quas omnes agentes caussas, iam nobis liceat, vel in eiusmodi, quae soli matrici debentur, vel in eas, quae sint adscribendae foetui, vel in adiuuantes dispescere, et pro tenui virium modulo breuiter adhuc disquirere.

§. XVI.

Si uterum virginéum cum grauido comparamus, in quallem, bone Deus! admirationem deducimur, dum vix credibilem illam diuersitatem, quae in utroque fæso nobis offert, cognoscimus? Alter enim, grauidus nempe uterus in molem

D stupen-

stupendam sensim expansus obseruatur, cum e contrario vteri virginei volumen adeo sit exiguum, vt internam cavitatem relictam nullius fere momenti atque vix nomine dignam diceres. Illa vero maxima vteri extensio et expansio, partu finito ita imminuitur, vt paucis quibusdam signis exceptis, quasi ne vllum quidem comprehendisset vnam foetum, validissime iterum sese contrahere valeat.^{k)} Quemadmodum vero in fibras eius musculares et vasa tam validae extensionis caussae repondae sunt, ita vteri quoque contractiones a nulla alia re, quam ab iisdem eius fibris et vasis dependere, statuendum est.^{l)}

Postquam nimirum cum fibris vteri vasa eius nono grauitatis mense ad *anum*, quod dicitur, sive ad summum terminum fuerunt expansa atque elongata, vterius se quasi efferriri aut dilatari amplius non patiuntur, nisi ex producta violentia summum respectu matris extimescendum sit vitae sanitatisque periculum. Inde enim funestas huius visceris vereque fatales disruptiones fieri posse, vel facile potest coniectura sequi, vel inter obseruatores medicos constat.^{m)} Iam vero e musculorum historia sumus edocti, quemlibet musculum posse quidem multum extendi, si autem extensio ad aliquem facta est gradum, ipse ampliorem extensionem non permittit, contra vero tunc sese contrahere potenter nititur.ⁿ⁾ Eodem modo de vtero cogitat, idemque de ipso confirmare studet III. LODERV^s, dum scripsit: *hoc vteri incrementum habet certos sibi a natura praescriptos fines, quos transgreddi ipsi non licet.*^{o)} Quodsi igitur vterus ad eos iam peruenit limites, tunc illico vi sua

muscu-

k) Vid. HALLER *Prim. lin. Physiolog.* pag. 509.

l) LODERV^s in *dissert.* citat.

m) Vid. *Ill. v. SWIETEN Comment. T. IV. p. 1316. id. CRANTZII Comment. de rupto in partus doloribus a foetu vtero Lips. 1756. id. Progr. GEHLERI de Vtero in parte rupto Lips. 1783.*

n) Vid. LUDWIGII *Institut. Physiolog.* p. 127. Lips. 1752.

o) Vid. eius *dissert.* citat, pag. 4. l. 4.

musculari, et viua, quae partim fibris eius carneis competit, partim et vasis simul inest, contrahere se incipit, illaque mox contractiones per totum vterum continuantur. Hae vero contractiones sequenti perfici ordine videntur, vt primo scilicet in fundo vteri incipient, indeque versus ceruicem descendant, deinde vero in binis parietibus appareant, efficiantque vt alter alteri sese appropinquet. Hoc singulare phaenomenon quicunque animaduertere cupiat, manum in parturientis abdomen applicare debet, quo facto poterit euidentissime contractiones has circa manum explorantem deprehendere. His ita excitatis contractionibus, quae fibris aequae ac vasis valde irritatis debentur, nunc cunei instar foetus magis decorsum vrgetur, deprimiturque, et ad exitum sui cogitur. Atque solent interdum has contractiones foeminae iam aliquot ante partum ipsum dies percipere, quae quidem res forsitan ab una tantum altera vteri parte irritata oritur, quae vero singulares eius contractiones mox vniuersalibus ansam praebent, totisque vtero sese communicant.

§. XVII.

Aliud porro irritamentum, quo ad sui in partu spontaneas contractiones sollicitari vterus videtur, ipsum illud eius spatium est, quod grandior factus foetus occupat. Non solum enim, quod ultimis grauiditatis temporibus liquores, quibus antea copiosioribus innatabat embryo sensim decrescant, verum etiam, quod ipse embryo in maius et amplius volumen explicetur, illa quae inter ipsum foetum excludendum, et cauitatem vteri internam interiecta est intercapedo adeo inminuitur, vt ab exiguitate eius situs ipsi enascatur maxime incommodus? Qui itaque mirum, quin ab hoc spatiis vterini decremento noua vtero vis accrescat, quinque sic ille ab eadem causa ad sui circa foetus volumen contractiones sollicitetur,

D 2

sive,

sive, quod idem est, quin spatii interni ex praedictis rationibus tunc temporis decrescentia ipsum fiat vterinarum contractionum irritamentum. Neque minus denique neruos quoque vteri substantiae implexos, in partus negotio, dum illud celebratur, prorsus esse otiosos, contra vero per sympathiam eosdem affici, et in communem consensum rapi, varia sunt, quae comprobant. Vtero enim in statu extensionis versante illi quidem simul distenduntur, atque etiam facile lubenterque cedunt, postquam vero ad eum usque extensionis gradum ventum est, qui praescriptus erat a natura, tunc amplius illi cedere nesci dolere vehementer incipiunt, quo facto vel ipsi necessario spastice afficiuntur, vel ita hosce suos spasmos cum reliquis vteri partibus, quibuscum arctissime iuncti sunt, communicant, adeoque sic illis instar irritamenti inseruiunt. Atque hanc esse proprie neruorum agendi vim, quam illi dolendo in partu vere exercent, neque minus ita reliquias vteri contractions concident, vel ipse molestus ille status aperte comprobat, ubi dolores ad partum veri, cumque illis vteri contractions confessim plane cessant, et foetus in exitu suo impeditur. In tali nempe casu solent, prout inter omnes constat, quidam artis obstetriciae magistri suadere, ut orificium vteri aliquantulum irritetur, nec non os coccygis paululum prematur, qua singulari encheires tam dolores, quam contractions frustra expectatas arte reuocare student. Quae cum ita sint, satis superque inde patere existimamus, neruos, quorum magnam copiam vtero intricatos esse supra monuimus, nullam aliam ob rationem adesse, quam vt ad vteri necessarias contractions auxiliatrices conferant manus, eosdemque hoc agendo patienteque simul efficere.

§. XVIII.

§. XVIII.

Si foetus in vtero materno ad nonum vsque habitauit mensem, et vterum docente STEINIO,¹⁾ ita extendit, vt ille super vmbilici regionem mox ad scrobiculum cordis fuerit ascensus, tunc idem se declinare paululum, iterumque descendere, et magis in vaginam suam intrare studet. - Digito exploratorio tunc ceruicis partem inferiorem adhuc tangimus, qui vero sensim etiam euanescit, vt nihil nisi apertum orificium percipere possimus. Tales autem vteri mutationes tunc temporis factae nulli alii caussae adscribendae sunt, quam foetui ipsi. Quibus enim esse potest ignotum, corpora ponderosa nisum descendendi exercere, vel prout in physica docetur, propter grauitatem suam specificam deorsum se inclinare, terraeque centrum sponte petere, dumque hoc sit, corpora ipsis substrata alia quaecunque simul eo vrgere, atque deprimere? Eodem modo res se habet cum foetu, cuius grande volumen, et graue pondus, quod tunc nactus est, in partem vteri inferiorem agit, eamque ipsam quasi deorsum deprimit, pellitque non solum, verum etiam sensim expandit, vnde partim molestia illa, quea tunc a pueris percipitur sensatio, partim vt continua pressoriis stimulis ille tandem cedat. Ita caput infantis, quod cunei instar magna cum potentia fortiter eo vrgetur, angustius hoc vteri orificium extendere studet, quod dum cedere quidem maiori violentiae cogitur, simul tamen inde quoque multum irritatur, et ad aliquas sui contractiones disponitur, quo facto tam capiti infantis liberior exitus et aperi- ti quasi fores panduntur, quam idem illud, dum egressum suum ita molitur, ipsa quadam huius partis adhibita potentia aliquantulum extrorsum pellitur. Praeterea aliam adhuc in foetu ipso quaerendam esse caussam putamus, nimirum motus,

D 3

quos

p) Vid. Eius. Anleitung zur Geburtsh. Th. I, pag. 71.

quos circa hoc ultimum gestationis spatium foetus edit viuidiores.^{q)} Dictos vero hos motus viuidiores certissime quoque habere posse locum, ex variis rationibus potest coniectari et probari. Iam supra fuit allegatum, liquores foetum ambeantes ad finem grauiditatis parciores quam antea inueniri, quo efficitur, ut foetus minus distet tunc a superficie laterum vteri internorum, ut potius ad eius parietes ille appropinquetur, cum, quae possit ipsum inde retinere, aut immediatum quasi attacatum consumptis nimirum, prout supra demonstratum est, liquoribus prohibere, nihil interdit. Quae cum ita sint, necessario sequitur, ut a factis foetus motibus parietibusque vteri internis applicatis, idem ille non irritetur solum, sed etiam sic ad sui contractiones invitetur. Idque reuera ita fieri, ab experientia potest confirmari. Quam saepissime enim ipsae scilicet foeminae grauidae fatentur, se modo in hac, modo in alia regionis vterinae parte, sive anteriora versus sive etiam retrorsum motus foetus sensisse satis fortes. Aiant etiam infantem se vertisse, esseque prouolutum, et a talibus eius conuerlionibus ac proiectionibus molestam se perceperisse sensationem. His itaque vtero applicatis motibus ipsum debere stimulari, et sollicitari, variasque eius inde contractiones, quibus solis foetus in lucem editur, debere produci, vltro patet.^{r)}

§. XIX.

His nunc consideratis, et ut putamus satis superque demonstratis ad eas denique caussas veniendum est, quas supra diximus ad partum remote tantum conferre, eidemque patrocinari, quasque vel ideo *caussas adiuuantes* appellauimus. Sub eiusmodi nimirum tales intelligendae sunt in partu emotiones, quae

q) Vid. LUDWIGII *Instit. Physiolog.* p. 226. et ZUCKERTS *Diaet der Schwangeren etc.* p. 26.

r) Vid. STRIDBLE *Lehrbuch der Hebammenk.* p. 71.

quae neque a matrice puerperae, neque a foetu nascendo proueniunt, quae vero motionibus ab illis excitatis opitulantur. Eo scilicet partim liberiores et frequentiores, quales tunc fiunt, diaphragmatis desensus, indeque obortas ad infimi ventris viscera pressiones, partim etiam musculorum abdominalium validissimas contractiones, referas.⁵⁾ Iam supra monuimus, atque denuo hic monendum esse censemus, tales causas, de quibus nunc nobis sermo est habendus, per se atque solas ad partum naturalem procurandum nihil quidem valere, cum reliquis tamen coniunctioni consideratis ad eum feliciter demum conficiendum, plane non omnino flocci esse pendendas. Quemadmodum ergo a summis illis, quae ultimis gestationis temporibus factae erant vteri ascensionibus et elationibus necesse erat, ut ultra consuetum morem vehementer opprimenterentur cum diaphragmate musculi abdominales, virginerenturque tam superiora verius, quam antrorum praedictae partes magnopere, nec sine aliqua quantumuis temporaria potentiae suae, aut situs naturalis iactura; ita remotis his, quae obiecta erant antea obstaculis, factoque vteri in vaginam suam descentu, neque minus, quoad omnem suum ambitum collapsu, easdem pristinam recuperare vim, quam cedere illae maiori violentiae antea cogebantur, validiusque posse ninc resistere, reagereque, quis est, qui non videat? Concedere quidem possumus tam in diaphragmatis fornicata structura, quam quod musculi abdominales multa sint pinguedine circumfusi, aliquam omnino residere rationem, cur tam obedienter cedant violentiae cuilibet, eandemque distensionibus necessariis multum fauere, inde tamen partes easdem vim renitentem aequa crefilientem vere atque simul exercere, negari non potest. His vero partibus in libertatem ita sensim vindicatis, renitum earum atque resultum in ipso scilicet actu partus multum efficacem esse, et secun-

5) Vid. FLENCK Element. art. obsteir. pag. 32.

Secundum utramque vim easdem potenter cooperari, facili negotio poterit experiri quilibet, vereque persentiscere, qui manus tunc admotiere ventri, eundemque molliter tantum correctare velit. Quibus caussis omnibus vel illi quoque nisus accedere debent, quos vel ipsa parturiens, spiritum prae doloribus, quibus ea corripitur, suum contrahendo, adferre cogitur.

Ex illis, quae de caussis partuum animalium naturalibus a nobis succincte exposita sunt, et hoc dum disputata, satis superque patere arbitramur, non unam eam esse, atque solam hinc illuc tantum deriuandam, sed earum plures ad hoc naturae opus perficiendum in censem venire debere.

* * * * *

Talem vero scribendi materiam in edendo quodam profectuum academicorum specimine nobis vel ideo sumsimus, quoniam partim ex reliquis Medicinæ partibus ars obstetricia praecepit semper accideret, partim etiam futuri munieris et officii ratio postulet, vt in hac arte magis proficienda lectitando aequa atque meditando, ipsamque strenue exercendo omnem in posterum collocemus operam, semper scilicet memores aenigmatis illius Tibulliani:

— — *Laus magna tibi tribuetur, in uno
Corpo seruato restituisse duos!*

CORRIGENDA.

- pag. 6. lin. 14. volui 1. *volumus.*
- p. 10. Not. p) *Medica* 1. *Medicina.*
- p. 12. lin. 22. landa 1. *tanda.*
- p. 22. lin. ult. *sorbito* 1. *sorbillito.*

Wittenberg, Diss., Eig. Bd. 6, 1783/91

ULB Halle
003 922 553

3

5b.

WD 1 P

1928 K 944

DE

CAVSIS PARTVS ANIMALIS
NATVRALIBVS

GRATIOSI MEDICORVM ORDINIS

CONSENSV

PRAE S I D E

CHRISTIANO FRIDERICO NÜRNBERGERO

MEDICINAE DOCTORE ANATOM. ET BOTANICES PROF.

PVBL. ORD. MVSEI ANATOM. ET NATVR. CVRIOSOR.

INSPECTORE

PRO GRADV DOCTORIS

DISPV TAT

AVCTOR ET RESPONDENS

IOANNES GEORGIVS FRIDERICVS HENNING

COSVIGA-ANHALTINVS

MEDICINAE CANDIDATVS.

VITTEBERGAE, D. XIV. SEPTEMBR. MDCCCLXXXIV.

LITERIS CAR. CHRIST. DÜRRIL.

1784

